

**UCHWAŁA NR XXIV/252/2020
RADY MIEJSKIEJ MIELNA**

z dnia 24 lipca 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Mielna

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 poz. 713) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020, poz. 256 ze zm.) Rada Miejska Mielna uchwala co następuje:

§ 1. Stwierdza się, że skarga wniesiona przez skarżącego, dotycząca naprawy drogi ul. Masztowej w Gąskach jest bezzasadna.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Mielna

Tadeusz Jarząbek

Uzasadnienie

W punkcie nr 1 Skargi znalazł się zarzut, iż organ naruszył art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego o brzmieniu: „Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ”. Otóż, przywołany przepis odnosi się do skargi. Natomiast Wnioskodawca wystosował **wniosek**, w sprawie kontroli kruszywa wbudowanego w ubytki ul. Masztowej. Adresatem był Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny z siedzibą w 75-620 Koszalin, ul. Raławicka 13. W związku z tym, że tutaj organ nie był w stanie ustalić, czy adresatem wniosku był Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego z siedzibą ul. Raławicka 13, 75-620 Koszalin, czy Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna z siedzibą ul. Zwycięstwa 136, 75-613 Koszalin postanowił odesłać wniosek jego nadawcy. W tym wypadku organ zastosował się do art. 66 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, który mówi, że „jeżeli podanie wniesiono do organu niewłaściwego, a organu właściwego nie można ustalić na podstawie danych podania, albo gdy z podania wynika, że właściwym w sprawie jest sąd powszechny, organ, do którego podanie wniesiono, zwraca je wnoszącemu”.

W punkcie 2 Skargi znalazł się zarzut, iż organ naruszył art. 68 ust. 4 oraz art. 74 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r., które mówią o zapobieganiu negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska oraz o prowadzeniu polityki zapewniającej bezpieczeństwo ekologiczne. W ocenie organu powyższe uregulowania nie dotyczą sposobu naprawy dróg gruntowych. Polskie prawo dopuszcza istnienie dróg gruntowych, co wynika z art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym. Przywołany przepis ustawy mówi, że „droga twarda to droga z jezdnią o nawierzchni bitumicznej, betonowej, kostkowej, klinkierowej lub brukowcowej oraz z płyt betonowych lub kamienno-betonowych, jeżeli długość nawierzchni przekracza 20 m; **inne drogi są drogami gruntowymi**”. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego drogami gruntowymi są wszystkie drogi nieodpowiadające definicji drogi twardej (wyr. SN z dnia 16 listopada 1988 r., V KRN 241/88 OSNPG 1989 nr 4, poz. 55).

Drogą gruntową jest zatem droga, której jezdnia nie jest pokryta żadnym materiałem (czyli jest z gruntu rodzimego) lub jest pokryta materiałem innym niż wymienione w art. 2 pkt 2 przytoczonej powyżej ustawy. Takim materiałem może być np. żwir, żużel, tłuczeń betonowy lub skalny itp. Przy użyciu przekruszonego kruszywa skalnego naprawiona została ul. Masztowa. Na terenie gminy Mielno wszystkie ubytki na drogach gruntowych były naprawiane z użyciem kruszywa łamanego o frakcjach 0-31,5 mm oraz 0-63 mm. Grubsza frakcja kruszywa została w tym roku zamówiona po to, aby zmniejszyć uciążliwości związane z pyleniem z nawierzchni dróg. Zaznaczyć także należy, iż - z terenu gminy – wyłącznie od Pana Kwiatkowskiego wpłynął wniosek o wymianę materiału użytego do naprawy drogi.

W związku z powyższym należy uznać skargę za bezzasadną.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji po zapoznaniu się z materiałami w sprawie, stwierdziła, że skarga jest bezzasadna.

Pouczenie treści art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.)

"W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego"

Przewodniczący Rady
Miejskiej Mielna

Tadeusz Jarzabek